

двѣ силы: 1) способность да съчувствуваме къмъ изящното; 2) да произвеждаме изящното.

А за да си обяснимъ, що значи да съчувствуваме къмъ изящното и да го произвеждаме, необходимо е да знаемъ сѣщността на изящното и общитѣ неговы видове или форми — туй съ което са занимава *Естетиката*.

* **Крайна бѣлѣжка.** — Думата *изящный*, *изящно* произхожда отъ глаг. *изъемамъ* или *избирамъ*, слѣдов. буквально значи: *избранъ*, *отбранъ*, *отличенъ* или *прекрасенъ*, *хубавъ*. А науката за изящното са нарича *Естетика* — дума гръцка, която буквально значи наука за чувството. Туй название иде едностранчиво и не изразява понятие за предмета, на който са относя. (Гл. *Курсъ Словесности* М. Чистякова, ч. I, § 57, стр. 57. И пакъ — Вовжданъето на втория курсъ отъ нашыя учебникъ.)

IV. Тропы и Фигуры.

Два рода изобразителность на слога. — Изобразителността на слога е два рода: изобразителность на *мыслить* и изобразителность на *чувствата*. И двата тѣзи рода изыскватъ особенны форми на рѣчта, които придаватъ на слога по-вече сила и картинность; таквызи сѣ: за изобразеніе на *мыслить* — *тропытъ*, а за изобразеніе на *чувствата* — *фигурытъ*.

А. За тропытъ.

Значеніе на тропытъ и тѣхнытъ видове. —

Тропъ (отъ глагола *трѣтъ* — *обращамъ*) въ Риториката наричатъ едно прѣносяне на думата отъ собственното ѣ значеніе къмъ несобственното, споредъ близкото отношеніе на